

dersøge enkeltpersoners gøren og laden med overvågning, aflytning og alle de dertilhørende redskaber.

Med en efter min mening beundringsværdig indsats har folketingsmedlemmer, internationale organisationer, Europarådet og Europa-Parlamentet alligevel forsøgt at afkode den her sorte boks, og det, der er kommet frem, giver efter min mening helt klart basis for at nedsætte en undersøgelseskommission, der efter alle retssikkerhedsmæssige forskrifter kan foretage en undersøgelse med de redskaber, man nu engang har.

Det er blevet sagt, at der ikke er kommet noget nyt frem i sagen, men ved bare at bladrene den store dokumentrække af de oplysninger, der er kommet frem, kan det konstateres, at det først er, når der har været driftige sekretærer og folketingsmedlemmer, der har spurgt, man er blevet presset til at komme med oplysninger, som så har vist sig at være nye i forhold til det, man svarede for nogle uger siden.

Det må være oplagt at undersøge alle de fly, vi kan konstatere har landet i Grønland, og som helt klart er tilknyttet selskaber, CIA bruger – bare det kunne man undersøge. De fly, der er under mistanke i andre lande, har efter al sandsynlighed fløjet igennem færøsk, grønlandsk og dansk luftrum, hvordan skulle de ellers komme over på den anden side af Atlanten? Der er alle mulige grunde til at undersøge sagen, og jeg forstår simpelt hen ikke den kategoriske afvisning, der er kommet fra regeringen, ikke mindst når det næsten også virker som en tilståelsessag fra den amerikanske præsident.

Som jeg har nævnt flere gange, udgør det luftrum, som vi beder om at få undersøgt, et meget stort område, og de oplysninger, vi har fået om Færøerne, er i hvert fald på alle måder utilfredsstillende. Jeg kan bare nævne, at et simpelt spørgsmål til den danske transportminister om, hvor mange fly der flyver gennem færøsk luftrum om året, ikke kan besvares, fordi man henviser til de islandske myndigheder. Det kunne man da i det mindste undersøge i en undersøgelseskommission.

Som det sidste vil jeg sige, at jeg slet ikke forstår fru Birthe Rønn Hornbechs holdning. Jeg beundrer ellers meget hendes retssikkerhedsmæssige profil, men jeg forstår ikke, at hun kan sammenligne en undersøgelseskommission, der skal undersøge fremmede magters mulige brug af luftrummet og den udøvende magts mulige kendskab til det, med politistatsmetoder eller

med noget, der er et brud på retssikkerheden. Hele den her sag handler om at undersøge, om der foregår brud på enkeltpersoners retssikkerhed, og om den udøvende magt, som det jo må være vores fremmeste mål at holde i ørerne, har foretaget sig noget forkert. Så at sammenligne det med en politistat synes jeg er meget, meget langt ude i hampen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken: hr. Kuupik Kleist.

Kuupik Kleist (IA):

Jeg har også med nogen undren lyttet til regeringspartierne meget aggressive og usædvanlig brutale afvisning af det her beslutningsforslag.

Det er en sag, som siden 2004 har haft stor international og europæisk bevågenhed, og det er jo ikke for sjov, at oppositionen i Folketinget har fremsat forslaget. Der er en oprigtig interesse for at få afdækket, om internationale konventioner er blevet overtrådt, og om det er foregået i de territorier, som Danmark besidder. Som det allerede er blevet sagt, er det jo et territorium med en udstrækning, som gør, at det er temmelig svært at undgå det, især hvis man flyver.

Kl. 18.45

Sagens alvor illustreres vel også af, at der i perioden er blevet stillet over 200 spørgsmål til regeringen, både konkrete spørgsmål, spørgsmål om procedurer og spørgsmål om, hvorvidt regeringen havde tænkt sig at gøre noget ved det.

Regeringen har selvfølgelig skullet svare på de her spørgsmål, men det har virket, som om, at hver gang der kom et svar fra regeringen, havde oppositionen grund til at stille ti spørgsmål mere for hvert ikkesvar, der blev afleveret. Noget af det mest bemærkelsesværdige ved den her sag har været selve forløbet. Påstande er blevet afvist brutalt fra regeringens side, indtil de tidspunkter, hvor der fra den amerikanske regerings side har været luftet synspunkter om, at der måske var noget om det alligevel. Så er der kommet lidt skred i sagen, indtil en anden amerikansk minister eller præsident har været på banen, og så var der pludselig ikke noget om sagen alligevel.

Der har været draget paralleller til andre sager og andre bemærkelsesværdige epoker i dansk politik under den her debat. Jeg synes også, at jeg får mindelser om andre sagers forløb under denne debat og vil bare nævne Thulesa-